

σοροκάρω

σοροκάρω, ρ. [<σορόκος + κατάλ. -άρω], (στη γλώσσα της αργκό) **1.** επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη: «αυτός ο τύπος που βλέπεις, έχει σοροκάρει όλες τις πιτσιρίκες της γειτονιάς». **2.** αλληθωρίζω: «δυσκολεύομαι να μιλώ με άνθρωπο που σοροκάρει, γιατί δεν μπορώ να καταλάβω πότε μιλάει σε μένα και πότε όχι». **3.** εκδηλώνομαι πότε με τον έναν και πότε με τον άλλον τρόπο: «του αρέσει η τάδε, αλλά σοροκάρει και στη φιλενάδα της».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας